

עת"א 34915/06/13 - אייל רווח נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 34915-06-13 רווח(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת ק. רג'ניאנו
העותר	אייל רווח
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר נדון למאסר למשך 13 שנים, בגין הרשעתו בעבירות של הריגה, תקיפה, קשר לביצוע פשע ואיומים. זהו מאסרו הרביעי. תום מאסרו יוני 2016.

העותר מלין כנגד המדיניות בא נוקט המשיב לפיה מרפאות בתי הכלא אינן מאוישות בשעות לילה ברופא תורן והרשות מסתפקת בחובש בלבד.

1. העותר טוען כי מרפאות בתי הכלא מאוישות בשעות הלילה בחובש תורן בלבד והוא מבקש שבית המשפט יורה למשיב להציב רופא תורן גם בשעות הלילה במרפאות בתי הסוהר. לטענתו, החובש אינו יודע לאבחן מצבים רפואיים והוא איננו מוסמך להורות על פינוי לבית חולים לקבלת טיפול, ככל שהמצב הרפואי דורש לעשות כן. העותר לא הצביע על אירוע ספציפי שבו נזקק לטיפול רפואי בלילה ולא פונה לבית החולים או למצער לא קיבל טיפול רפואי במרפאה ולא הצביע על אירוע דומה המתייחס לאסירים אחרים. לטענתו, הוא סובל מבעיות רפואיות המחריפות מעת לעת, והיעדר רופא בשעות הלילה, שיאבחן אותו ויורה על פינויו לבית החולים, מסכן את חייו, כמו גם חיי אסירים אחרים.

2. המשיב מבקש לדחות את העתירה וטוען שמדובר בטענה כללית שאינה בוחנת סבירות החלטה מנהלית בעניינו של העותר, ואינה קשורה בתנאי מאסרו או מעצרו של אסיר ספציפי.

לגופו של עניין, טענה ב"כ המשיב כי החובשים והאחים, המאיישים (גם) בלילה את מרפאות בית הסוהר, הינם בעלי הכשרה רפואית מתאימה ועל פי נוהלי מחלקת הרפואה של שב"ס, קמה חובה על חובש לפנות אסיר או עצור למתקן רפואי במקרים בהם קיימת סכנת חיים על פי המצבים המפורטים בנוהל, זאת לאחר התייעצות טלפונית עם הרופא. עוד נטען כי בשל חשש בעלמא שמא יחוש אסיר ברע, לא ניתן לאייש כוח אדם בשעות הלילה במרפאות, ודי באחריותם וסמכותם של החובשים במרפאות, הנמצאים בבתי הסוהר גם בשעות הלילה.

3. בדיון בפני, טען העותר כי בעבר נזקק לפינוי לבית חולים בשל מצבו הרפואי בשעות הלילה, ובהיעדר רופא, לא פונה בזמן והגיע במצב קשה לבית החולים. לטענתו, הוא סובל ממחלת האסטמה ובשל כך הוא נמצא בסיכון, לפיכך לא מדובר בטענה בעלמא אלא בעתירה עקרונית.

ב"כ המשיב השיבה כי במצבי חירום רפואי בשעות הלילה, יוזמן אמבולנס לאחר שהחובש שיוועץ טלפונית עם הרופא.

4. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, מצאתי כי דין העתירה להידחות.

המשיב יצר נוהל מיוחד שעניינו "נוהלי מחלקת הרפואה", ומטרתו להגדיר את תפקידם של האחים והחובשים אחראי המשמרת במרפאות בית הסוהר. נהלים אלה משקפים לדעתי נכונה את חובת המשיב לשמור על בריאותם של האסירים הנתונים למשמורתו. הנהלים עוסקים בתפקידים השונים, בחובות בעלי התפקיד כמו גם בחובת הפנייה לרופא/התייעצות ברופא (סעיף 6) ופינוי מידי של חולה למתקן רפואי (סעיף 7). העתירה מתייחסת לנהלים שנקבעו בעניין זה.

בית המשפט אינו נוהג להחליף את שיקול דעתם של הגורמים המוסמכים במשיב בשיקול דעתו, ואינו נוהג להתערב בניהול השוטף של בתי הכלא (ראו רע"ב 907/07 **חביש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), רע"ב 7519/06 **מתאנה נ' שירות בתי הסוהר** (פורסם בנבו)).

הגעתי למסקנה שהנהלים סבירים ומבוססים על שיקולים ענייניים, הנוגעים גם בשאלות תקציביות ואין מקום להתערב בנהלים אלו.

5. העותר לא צירף לעתירתו מסמכים או ראיות שיש בהם כדי לתמוך בטענתו על אי פינוי ספציפי שניתן ללמוד מהם שבשל היעדרו של רופא בשעות הלילה, פונה לבית החולים באיחור באופן שסיכן את חייו. טענותיו היו ברובן תיאורטיות והעלו חשש עתידי בעלמא. בית משפט זה במסגרת עתירות אסיר בוחן סבירותן ומידתיותן של החלטות המשיב במקרה זה, העותר לא הצביע על מעשה מנהלי הראוי לבחינה. לא די בחשש כדי לחייב את המשיב להחזיק רופא במשמרת לילה במרפאות בתי הסוהר.

למעלה מן האמור אוסיף כי מהגיליון הרפואי של העותר שהוצג לעיוני למדתי כי העותר זוכה לטיפול רפואי שוטף והתייחסות מקצועית לכל בעיה רפואית ממנה הוא סובל.

אסיר לגביו מתעוררת בעיה ספציפית - עליו להגיש עתירה נפרדת לשם בירור עניינו ובחינת סבירות ההחלטה אד הוק.

בנסיבות אלה - העתירה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, בהעדר
הצדדים.